COMENIUS 2006-2007

Klaipėdos lopšelis-darželis “Volungėlė”

“Where the wild things are”

Story and pictures by Maurice Sendak

“Ten kur laukiniai gyvena”

Pasaka ir paveikslėliai sukurti Mauricijaus Sendako

WHERE THE WILD THINGS ARE

TEN KUR LAUKINIAI GYVENA

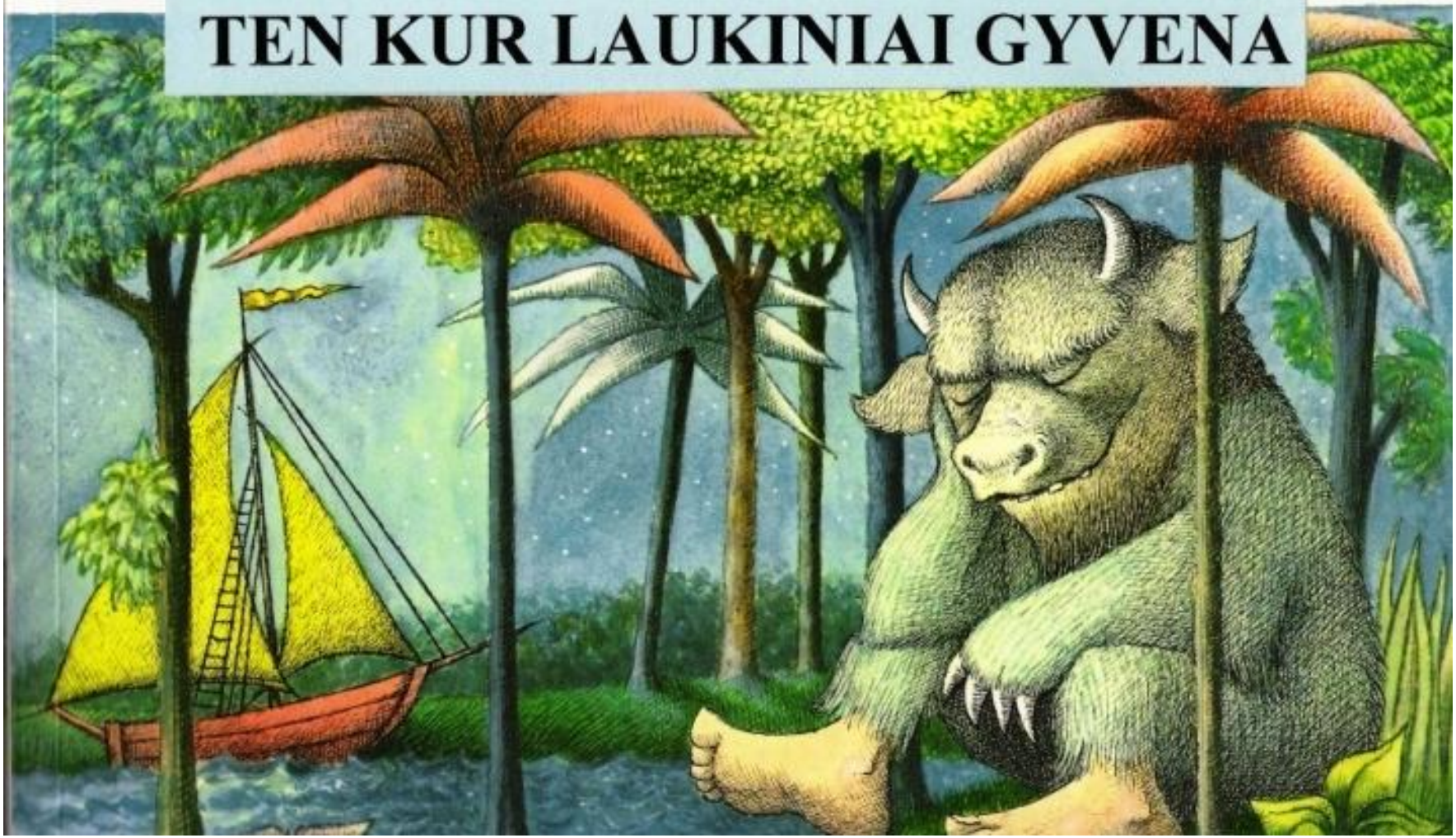

- The night Max wore his wolf suit made mischief of one kind and another his mother called him “WILD THINKS!” and Max said ,,I'LL EAT YOU UP!” so he was sent to bed without eating anything.

- Naktį Maksas apsirengė vilko kostiumą ir iškrėtė vieną pokštą ir dar kitą. Jo mama pašaukė jį ,,Ei tu laukinį!” o Maksas pasakė ,,Aš tave suėsiu!”. Tada jis nieko nevalgęs nuėjo į lovą.

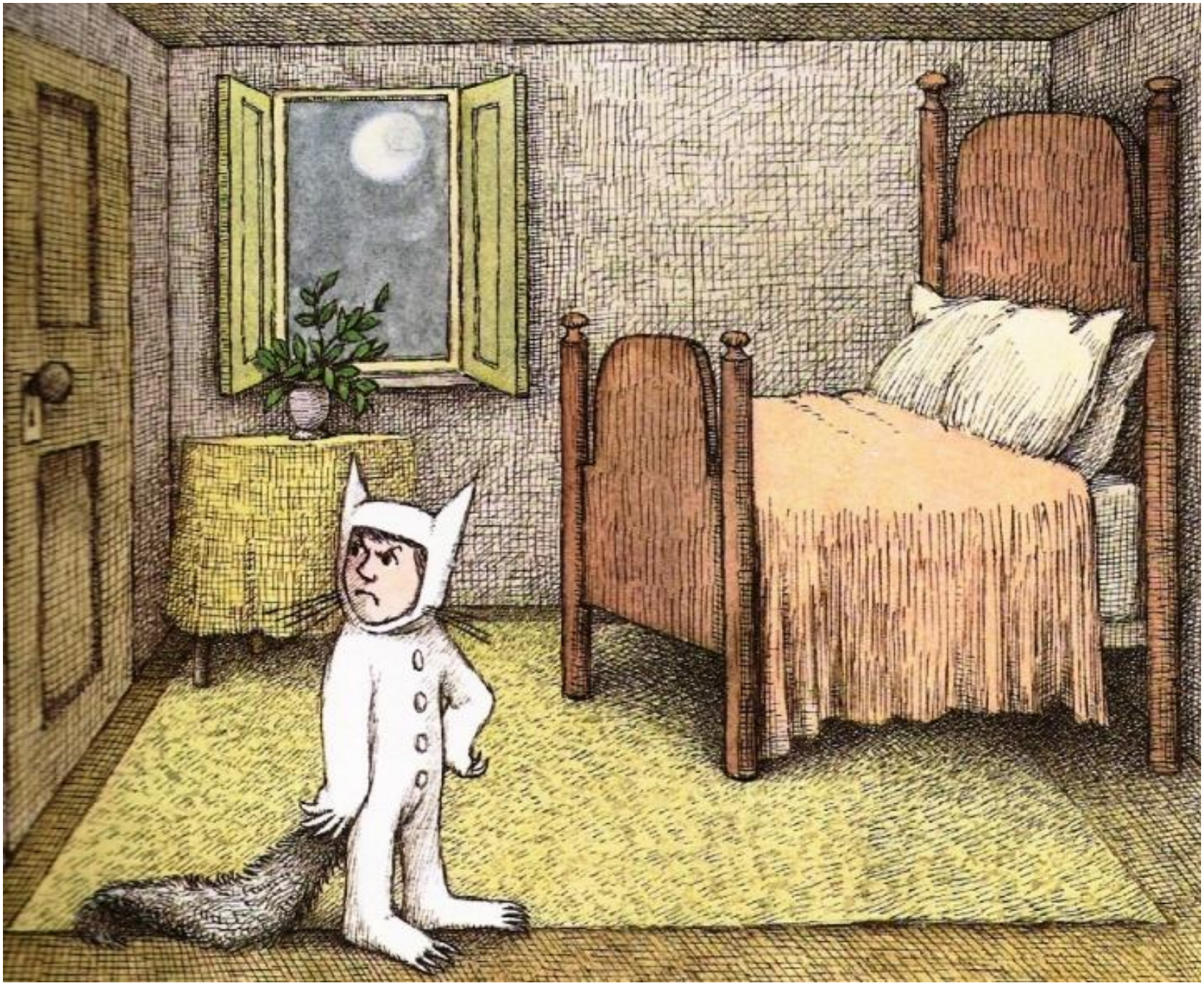

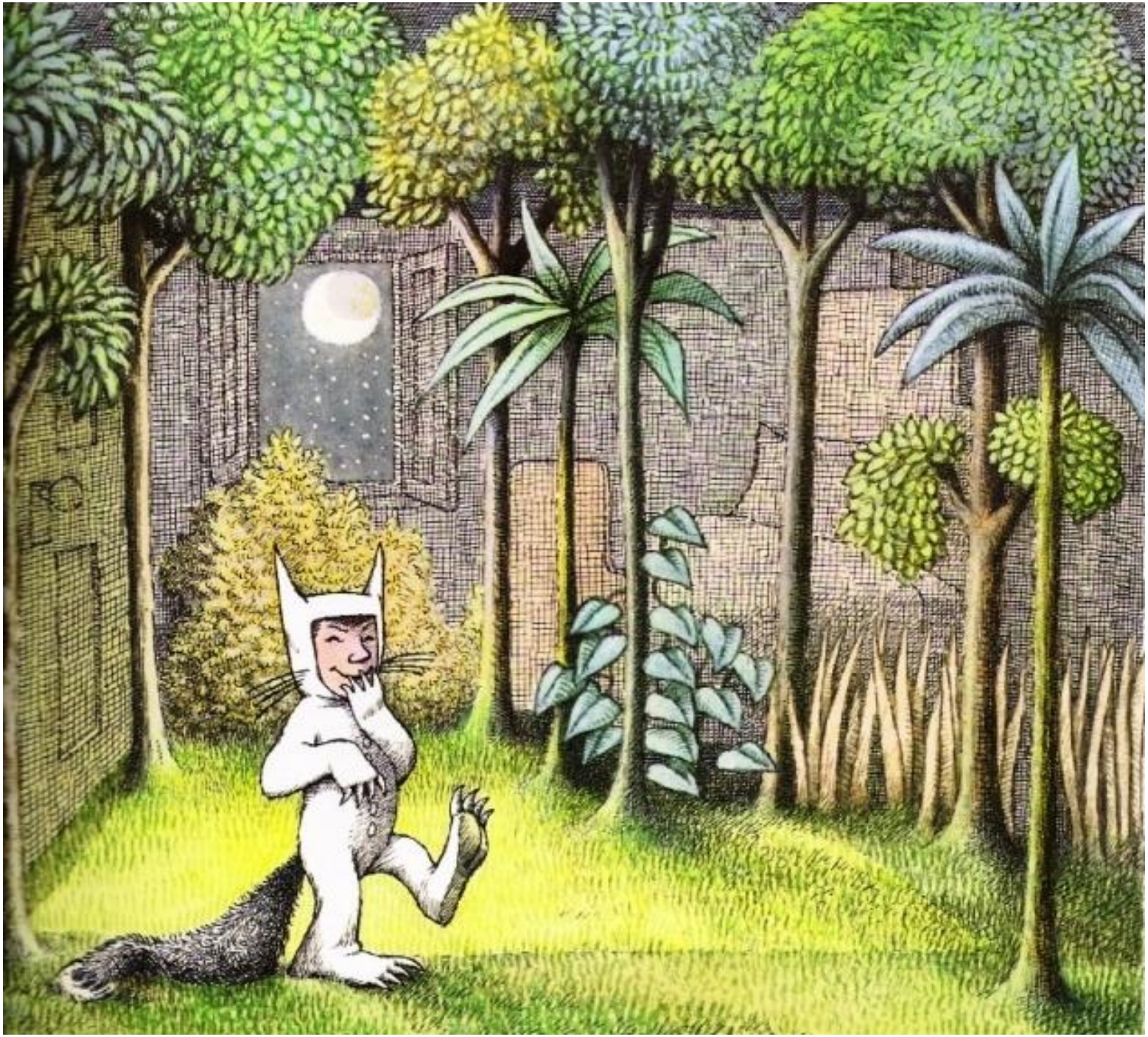

- That very night in Max's room a forest grew and grew – and grew until his ceiling hung with vines and the walls became the world all around

- Tą ypatingą naktį Makso kambaryje pradėjo augti miškas, jis vis augo ir augo – vis augo iki tol kol pasiekė lubas. Tada sienos tapo vienu didžiuliu pasauliu.

MAX

- and ocean tumbled by with a private boat for Max and he sailed off thorough night and day and in and out of weeks and almost over a year to where the wild things are.

- Atsirado vandenynas, kuriuo Maksas ėmė plaukti valtimi visą naktį ir visą dieną. Ir taip jis plaukė ilgas savaites, netgi beveik metus, kol pamatė laukines būtybes.

MAX

- And when he came to the place where the wild things are they roared their terrible roars and gnashed their terrible teeth and rolled their terrible eyes showed their terrible claws till Max said “BE STILL!” and tamed them with the magic trick

- Kai tik jis prisiartino, laukiniai ėmė piktai riaumoti ir griežti savo baisiais dantimis, jie vartė baisias akis ir rodė savo aštrius nagus. Viskas tęsėsi tol kol Maksas sušuko ,,Nurimkit!” ir nuramino juos savo stebuklingu triuku

- of staring into all their yellow eyes without blinking once and they were frightened and called him the most wild thing of all and made him king of all wild things.

- – akimirksniu uždegdamas žiburius laukinių geltonose akyse. Jie taip išsigando, kad palaikė Maksą pačia baisiausia laukine būtybe, taip jis tapo visų laukinių karaliumi.

- “And now”, cried Max, “let the wild rumpus start!”

“Now stop!” Max said and sent the wild things off to bed without their supper. And max the king of all wild things was lonely and wanted to be where someone loved him best of all.

- ,,O dabar” – sušuko Maksas,-,,pajudinkite savo laukinius pasturgalius!”

,,Dabar sustokite!” – tarė Maksas ir liepė laukiniams eiti miegoti nevalgius vakarienės. Tačiau Maksas – visų laukinių karalius – pasijuto labai vienišas ir panoro vėl atsidurti ten kur buvo labai mylimas.

- Then all around from far away across the world he smelled good things to eat so he gave up being king of where the wild things are.

But the wild things cried, “Oh please don’t go - we’ll you up- we love you so!”

And Max said, “No!”

- Tuomet iš tolumos jis užuodė malonų maisto kvapą ir pagalvojo, kaip būtų gera pavalgyti. Tada jis atsisakė būti visų laukinių karaliumi.

Laukiniai pradėjo šaukti ,,O prašau, neišeik,- mes tave mylime! Mes tave suvalgysime!” bet

Maksas pasakė ,,Na jau ne”.

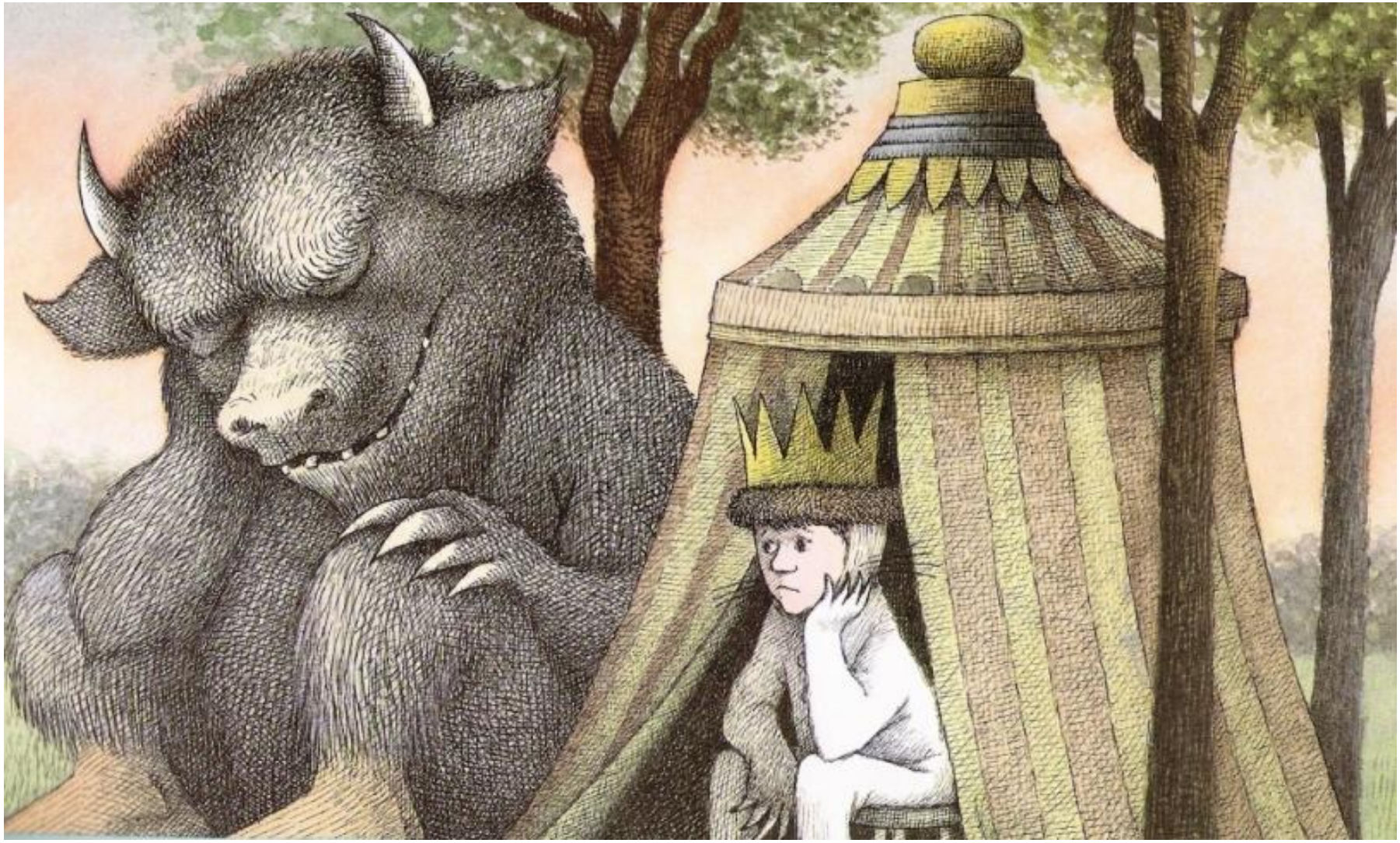

- The wild things roared their terrible roars and gnashed their terrible teeth and rolled their terrible eyes and showed their terrible claws but Max stepped into his private boat and waved good-bye and sailed back over a year and in and out of weeks and through a day and into the night of his own room where he found his supper waiting for him and it was still hot.
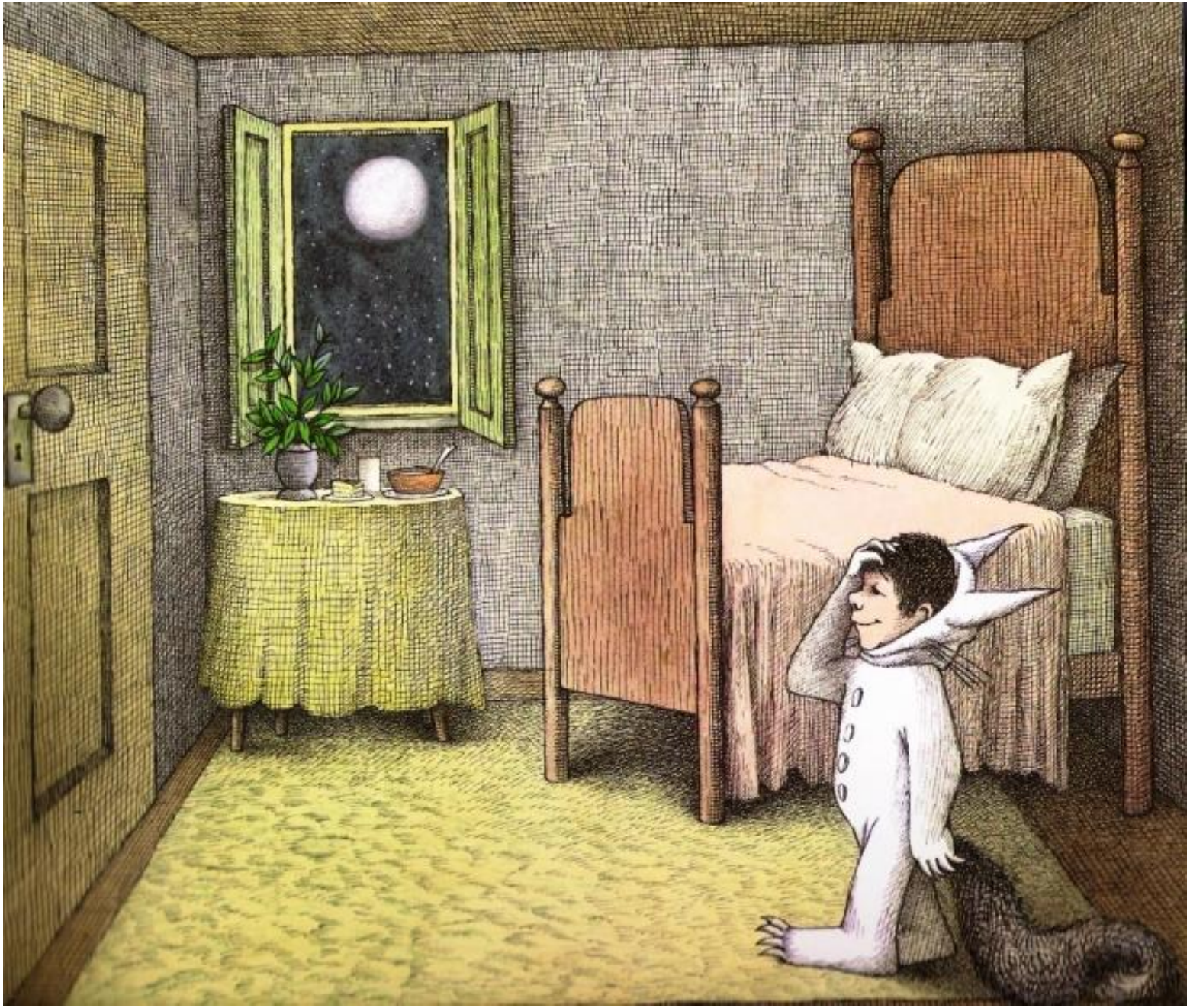
- Laukiniai ir vėl ėmė piktai riaumoti ir griežti savo aštriais dantimis; jie vartė baisias akis ir rodė siaubingus nagus, bet ir taip jis plaukė metus, savaites ir vieną dieną. Ir atkeliavo naktį į savo kambarį, kur rado paruoštą ir jo belaukiančią vakarienę, ji buvo dar karšta.